

A szentírási hely kapcsán felvetődik bennem egy kérdés: Van-e Isten létezésének olyan bizonyítéka, mely perdöntőbb a személyes HIT kérdésénél? Miért kellett bizonygatnia Jézusnak, hogy honnan jött és hova is tartozik? Erre az utóbbi kérdésre azt hiszem nem tudok/akarok megválaszolni, ezért az elsőnél időznék kicsit. Gyakran halljuk azt a szlenget, hogy amit magyarázni, bizonyítani kell és nem magától érthető az már nem „gyári”... Amennyiben bárkinek/bárminek a hitelessége nem győz meg engem önmagában, akkor létezik olyan bizonyíték amely kártyás nyelven „überli” ezt a fogalmat? Szerintem ilyen nincs. Számomra ne tárgyi (jelen esetben testi és fizikai valóság) elemek támasszák alá a hitelesség kérdését. Ha a hitem megéléséhez bizonyítékokra van szükségem akkor elérkeztem arra a pontra, hogy feltételekhez, tapintható valósághoz, logikai alátámasztásokra építem fel azt, s ha bármely alátámasztás sérülne rögtön össze is dőlné? Ha valami számomra hiteles és követendő akkor annak szöghelyek nélkül is annak kellene maradnia! A feltételes fogalmazás csak azért, mert én sem biztos, hogy feltételek nélkül tudnék beleülni „Isten talicskájába”... az alábbi történetben.

„Egyszer a Niagara vízesés felett kifeszített drótkötélen egy artista készült átmenni. Mielőtt elindult kezébe vette az egyensúlyozó rudat és megkérdezte a feszülten várakozó tömeget: Elhiszitek-e, hogy át tudok menni a vízesés felett? Néhányan kételkedtek, de a többség elhitte, mondván végül is ez a szakmája. Az artista átment, majd visszajött, és megkérdezte: Elhiszitek-e, hogy rúd nélkül is megteszem? Már többen kételkedtek, mert feltámadt a szél. Az artista átment, ismét visszajött, azután fogott egy talicskát, és megkérdezte: Elhiszitek-e, hogy át tudom tolni ezt a talicskát? most ismét azok kerültek többségbe, akik hittek neki. Az artista áttolta a talicskát, majd vissza, és ismét kérdéssel fordult a közönség felé: Elhiszitek-e, hogy ismét át tudom tolni? már mindenki egyhangúan elhitte. Ekkor megkérdezte: Elhiszitek-e, hogy egy embert is át tudok tolni rajta? Mindenki igent kiáltott: elhisszük. Az artista megkérdezte: Akkor ki lesz az első? Senki nem vállalkozott!

Vajon mi, akik hívő keresztényeknek mondjuk magunkat, mindig feltétel nélkül reá bízunk magunkat Istenre, vajon beleülünk-e "Isten talicskájába"?

Németh László, Sopron